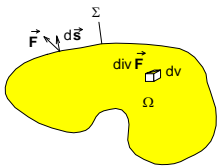

GREENOVA FUNKCIA - princíp zrkadlenia

Výtok (ľubovlného) vektora \vec{F} cez povrch Σ ohraničujúci objem Ω možno vypočítať ako objemový integrál z jeho divergencie (Gaussova veta)

$$\oiint_{\Sigma} \vec{F} \cdot d\vec{s} = \iiint_{\Omega} \text{div} \vec{F} dv$$

$$\oiint_{\Sigma} (\vec{F}_1 - \vec{F}_2) \cdot d\vec{s} = \iiint_{\Omega} (\text{div} \vec{F}_1 - \text{div} \vec{F}_2) dv$$

Majme na mysli dva vektory: $\vec{F}_1 = \psi \vec{\nabla} \varphi$ a $\vec{F}_2 = \varphi \vec{\nabla} \psi$, oba konštruované zo skalárnych funkcií φ a ψ , a vypočítajme ich divergenciu - so zámerom následne využiť Gaussovú vetu:

$$\begin{aligned} \text{div} \vec{F}_1 &= \vec{\nabla} \cdot \vec{F}_1 = \vec{\nabla} \cdot (\psi \vec{\nabla} \varphi) = \vec{\nabla} \psi \cdot \vec{\nabla} \varphi + \psi \vec{\nabla} \cdot \vec{\nabla} \varphi = \vec{\nabla} \psi \cdot \vec{\nabla} \varphi + \psi \Delta \varphi \\ \text{div} \vec{F}_2 &= \vec{\nabla} \cdot \vec{F}_2 = \vec{\nabla} \cdot (\varphi \vec{\nabla} \psi) = \vec{\nabla} \varphi \cdot \vec{\nabla} \psi + \varphi \vec{\nabla} \cdot \vec{\nabla} \psi = \vec{\nabla} \varphi \cdot \vec{\nabla} \psi + \varphi \Delta \psi \end{aligned}$$

Keďže $\vec{\nabla}$ - je diferenciálny operátor, postupujeme ako pri derivovaní súčinu a berieme zreteľ na skalárny charakter násobenia. Je zrejmé, že vzhľadom na výsledok rozdielu $\text{div} \vec{F}_1 - \text{div} \vec{F}_2$, platí tzv. Greenova veta (vľahy v rámkoch)

$$\oiint_{\Sigma} (\psi \vec{\nabla} \varphi - \varphi \vec{\nabla} \psi) \cdot d\vec{s} = \oiint_{\Sigma} \left(\psi \frac{\partial \varphi}{\partial n} - \varphi \frac{\partial \psi}{\partial n} \right) ds = \iiint_{\Omega} (\psi \Delta \varphi - \varphi \Delta \psi) dv$$

Pri alternatívnom zápise plošného integrálu sme využili, že vektor plochy $d\vec{s}$ má vždy smer normály \vec{n} , takže priemet vektora $\vec{\nabla} \varphi$ do jej smeru je $\partial \varphi / \partial n$. Samozrejme aj $\vec{\nabla} \psi \cdot d\vec{s} = (\partial \psi / \partial n) ds$. V prípade ak ide o riešenie Poissonovej

rovnice: $\Delta \varphi(\vec{r}) = -\frac{q_v(\vec{r})}{\epsilon}$ s daným rozdelením objemovej hustoty volného náboja $q_v(\vec{r})$, dôsledok Greenovej vety je zaujímavý, ak za (inak ľubovlnú) funkciu $\psi(\vec{r})$ - vezmeme riešenie tejže Poissonovej rovnice v prípade jediného

bodového náboja *jednotkovej veľkosti* umiestneného v \vec{r}_0 , a teda ak: $\Delta \psi(\vec{r}) = -\frac{\delta_v(\vec{r} - \vec{r}_0)}{\epsilon}$. Po dosadení (orámované časti predchádzajúcej rovnosti), kde (alternatívne) napíšeme $(\partial \varphi / \partial n) ds$ a $(\partial \psi / \partial n) ds$ namiesto $\vec{\nabla} \varphi \cdot d\vec{s}$ a $\vec{\nabla} \psi \cdot d\vec{s}$

$$\oiint_{\Sigma} \left(\psi \frac{\partial \varphi}{\partial n} - \varphi \frac{\partial \psi}{\partial n} \right) ds = -\iiint_{\Omega} \psi(\vec{r}) \frac{q_v(\vec{r})}{\epsilon} dv + \iiint_{\Omega} \varphi(\vec{r}) \frac{\delta_v(\vec{r} - \vec{r}_0)}{\epsilon} dv$$

Ak uvážime známu (integrálnu) vlastnosť $\delta(\vec{r} - \vec{r}_0)$ funkcie, máme: $\varphi(\vec{r}_0) = \iiint_{\Omega} \psi(\vec{r}) q_v(\vec{r}) dv + \oiint_{\Sigma} \epsilon (\psi \vec{\nabla} \varphi - \varphi \vec{\nabla} \psi) \cdot d\vec{s}$.

Riešenie v uzavretej oblasti Ω (v bode \vec{r}_0) poznáme, ak vieme aké je rozloženie nábojov vo vnútri tejto oblasti $q_v(\vec{r})$ - prvý integrál, potenciálu $\varphi(\vec{r}_\Sigma)$ a jeho derivácie $\partial \varphi / \partial n$ (resp. gradientu $\vec{\nabla} \varphi$),

na hranici Σ tejto oblasti - druhý integrál. **Dá sa však dokázať, že stačí poznať lenjednu z nich. DŔKÁZ!?**

Funkcia $\psi(\vec{r})$, ako riešenie rovnice $\Delta \psi(\vec{r}) = -\frac{\delta_v(\vec{r} - \vec{r}_0)}{\epsilon}$ (pole jediného bodového náboja $Q_v = 1$, lokalizovaného v mieste $\vec{r} - \vec{r}_0$) je známa:

$$\psi(\vec{r}) = \frac{1}{4\pi\epsilon|\vec{r} - \vec{r}_0|} \quad \text{- tzv. Greenova funkcia.}$$

V špeciálnom prípade, ak $\varphi(\vec{r}_\Sigma) = 0$, teda - ak všetky náboje vyvolajú na vodivej hraničnej ploche Σ nulový potenciál, keďže $-\epsilon \vec{\nabla} \varphi = \epsilon \vec{E} = \vec{D}$, a keďže $\vec{D} \cdot d\vec{s} = D_n ds = \sigma_v ds$ dostaneme, pri uvážení zmenenej orientácie normály (pozri

obrázok) $\varphi(\vec{r}_0) = \iiint_{\Omega} \psi(\vec{r}) q_v(\vec{r}) dv + \oiint_{\Sigma} \psi(\vec{r}) \sigma_v(\vec{r}) ds$.

Riešenie úlohy je preto dané buď integráciou vztiahnutou na nábojové hustoty zdrojov: objemové $q_v(\vec{r})$ - v oblasti Ω ,

a plošné $\sigma_v(\vec{r})$ - na jej hranici Σ , $\varphi(\vec{r}_0) = \iiint_{\Omega} \frac{q_v(\vec{r})}{4\pi\epsilon|\vec{r} - \vec{r}_0|} dv + \oiint_{\Sigma} \frac{\sigma_v(\vec{r})}{4\pi\epsilon|\vec{r} - \vec{r}_0|} ds$, alebo integráciou vztiahnutou len

na objemové hustoty $q_v(\vec{r})$, ale cez celý priestor: $\varphi(\vec{r}_0) = \iiint_{\infty} \frac{q_v(\vec{r})}{4\pi\epsilon|\vec{r} - \vec{r}_0|} dv$ - toto je princíp zrkadlenia.

